

Man gik da til den tredie Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udfærdigelse af Valglisten for Aaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2497).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2499).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ovesen: Jeg kan paa mit Partis Vegne i det væsentlige give det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning. De Krav, som her er imødekomne, og som er stillede af de to Husmandskreditforeninger, er for en Del ældre Krav, som vi har haft under Behandling før. Det drejer sig særlig om tre Punkter. Det første er, at Maksimum af Vurderingssummerne for disse Husmandsbrug sættes op fra 12,000 Kr. til 15,000 Kr., det vil sige ikke for alle de Ejendomme, der falder ind under Husmandskreditforeningerne, men kun for dem, som man kalder Landbrugsejendomme, dem, som har et Jordtilliggende paa mindst 1 ha, de øvrige, de, der nærmest kan betegnes som købstadsprægede Huse med Jord under denne Grænse, er ikke medtagne, de staar som hidtil til 10,000 Kr.s Jordværdi. At Vurderingssummen sættes op med disse 3,000 Kr., er, som det ogsaa fremgaar dels af den højtærede Ministers Forelæggelsestale, dels af, hvad der er fremført i Anmærk-

ningerne til Lovforslaget, en naturlig Følge af de Værdiforøgelser, som Jord, Bygninger og Besætning er undergaaet i de sidste Aar, hvorefter de Ejendomme, som tidligere har kunnet nøjes med Laan paa 12,000 Kr., nu ikke godt kan nøjes med Laan paa mindre end 15,000 Kr. Det gælder ikke alene de nye Laan, men ogsaa Tillægslaan paa ældre Ejendomme, som dels ved de højere Konjunkturer, dels ved Opdyrkning, Forbedring o. s. v. er gaaet fremad.

Den anden Ændring i det bestaaende, som foreslaas, er, at Laanegrænsen sættes op til $\frac{3}{5}$, medens den hidtil kun har været Halvdelen. Hvor meget dette vil influere paa Laanene, er ikke let at sige forud, men jeg anser det for en god Bestemmelse, thi den vil bidrage til, at det Pres, som hidtil er lagt paa Vurderingsmændene for at faa Vurderingssummen saa højt op som vel muligt, og maaske lovlig højt efter de normale Priser, enten ophører eller bedre vil kunne modstaas, thi jo højere Laaneprocenten er i Forhold til Vurderingssummen, des mindre Pres bliver der i saa Henseende. Jeg har selv været Vurderingsmand i en Snæs Aar og ved, hvor stærkt et Pres der bliver lagt paa Vurderingsmændene. Det er næsten umuligt at sige, om en Ejendom af 10,000 til 12,000 Kr.s Værdi er 1,000 Kr. mere eller mindre værd i Handel og Vandel, og naar der saa rives en i Næsen, at Laansøgeren kun faar Halvdelen af Vurderingssummen, presses man sikkert ofte lidt højere op, end man egentlig havde Lyst til at gaa. Jeg tror, at Forhøjelsen af Laanegrænsen vil bidrage til, at der bliver et mere sundt Forhold mellem Vurderingssum og Laanesum, end nu af og til forekommer.

Den tredie Ændring er, at Amortisationstiden forhøjes til 60 Aar. Det er ogsaa noget, vi har haft fremme tidligere her i Tinget, idet der har været vedtaget Forslag om Forhøjelse af Amortisationstiden. Der kan være delte Meninger om, hvorvidt dette er en Fordel for Laantagerne. I det Øjeblik Laanet stiftes, er det sikkert en Fordel, men om det vedbliver at være det i det lange Løb, er et Spørgsmaal. Det har da ogsaa vist sig, at der har været delte Meninger om dette Spørgsmaal mellem de to Ministerier. Fi-